

EL NOSTRE AJUT A LA LLUITA ANTIFRANQUISTA

OVINT el nostre company Joan Comorera, en adreçar-se a les organitzacions del Partit, els ha presentat, com una de les tasques essencials, l'ajudar constantment a la lluita antifranquista. El nostre poble comença a despertar-se, la capitulació per la República DE LLUITA, el PROGRESSO D'AJUT, ens ha remanentat amb insistència el secretari general del nostre Partit.

Aquests mots no poden oblidar-se mai, car fixen permanentment els nostres deures a l'èxili.

Cal comprendre, no obstant, que l'ajut als combatents de l'interior del país no pot limitar-se, únicament, al seu aspecte econòmic. Si ho fés, perdem la perspectiva i no podríem aconseguir un greu error, hem de saber aprofitar-les, mobilitant-les, en potència, factors valuosos d'ajut a la nostra causa republicana i antifranquista.

Aquests possibilitats es manifesten cada dia amb més força i amplitud, en el si de les masses democràtiques del món enter. El nostre deure és de saber aprofitar-les, mobilitant-les, en potència, factors valuosos d'ajut a la nostra causa republicana i antifranquista.

Cal prosseguir aquesta tasca, intensificant-la, ampliar-la fins que l'acció de les masses democràtiques i progressives esdevingui una força poderosa, determinant.

La democràcia internacional ha d'ajudar-nos, independentment de les altres activitats solidàries que porta a terme, a obtenir dels organismes de l'O.N.U. l'adopció de mesures efectives que signifiquin un ajut substancial a la lluita dels pobles hispànics, per exemple, que el Consell de Seguretat consideri com extingit el termini raonable establert per l'Assemblea General de les Nacions Unides en les seues reunions del mes de desembre darrer.

Conèixer les dificultats que s'han de vencer per assolir aquests objectius. Sabem que els reaccionaris de tot el món, a mesura que la lluita entre les forces progressives i les del progrés s'agudita, estan més interessats a conservar, a ajudar, règims com el de Franco, que no pas a fer lliure el desenvolupament democràtic dels pobles.

Franco és un bon peó occidental. El seu Estat policíac i terrorista constitueix una força organitzada que pot representar el seu paper en la causa antidemocràtica que certs proceutors històrics somnien.

IXI veiem, com sorgeixen, a la Gran Bretanya principalment, ardents advocats defensors de la causa feixista de Franco. Tot i edentant el franquisme es neguen a comprendre mesures de bloqueig econòmic de l'Espanya franquista car, així, segons els bons apòstols bíblics, es contrari a interessos dels pobles hispànics.

Aquest argument és absurd. Qualsevol mesura pràctica contra el règim franco-falangista és un pas endavant vers l'acabament del martiri i les sofrències del nostre poble. En canvi, cada crèdit, cada vaixell carregat de matèries primeres, que arriba al nostre país, són noves injeccions que permeten sostenir un règim cada dia més trontolant.

El nostre poble volen que no s'ajuti el franquisme, car fins ara, la no intervenció, com en el curs de la guerra, s'ha transformat en una intervenció descarada dels cercles imperialistes internacionals a favor de Franco.

La democràcia mundial té el dret de preguntar-se: és que les Nacions Unides no tenen l'obligació d'ajudar els pobles d'Espanya que lluiten con-

tra un règim de tipus nazi-feixista, contra un règim que representa un perill per la consolidació de la pau i de la democràcia?

I encara un altre argument. Un comentarista de la B. B. C. londinenc va dir, en una de les darreres emissions, que la intervenció exterior a Espanya només podia justificar-se.

«en l'ajut que Franco va prestar a Hitler durant la guerra. Em sembla, però —afegí— que ha passat molt de temps i que seria molt tard per basar-se en això.»

Amb aquesta teoria qualsevol criminal, descobert al cap d'un any, hauria d'ésser absolt, puix que hauria passat molt de temps.

En els fons tots aquests arguments i molts d'altres apareguts, principalment, en la premsa anglo-saxona estan determinats pel desig d'ajudar el franquisme o qualsevol altra cosa que si assemblei.

«En aquest panorama polític orquestrat i creat per a portar a desbaratament al poble espanyol, per tancar-li tota esperança en un proper recobriment de la seva llibertat, a desgrat de la darrera resolució de l'Assemblea de les Nacions Unides, d'estaca la conducta favorable de la República espanyola de la Unió Soviètica, de Polònia, de Txecoslovàquia, de Iugoslàvia, de Bulgària, d'Albània, de Romania, d'Hongria, d'algunes Repúbliques americanes i de França.»

I al costat de la conducta favorable a la República dels països esmentats per Pasionària, hi ha, també, les forces democràtiques i progressives d'altres pobles, adme de la Gran Bretanya i dels Estats Units d'Amèrica.

Aquestes forces s'han de mobilitzar cada dia amb més intensitat per tal que pressionin llurs Governos i els obliguin a prendre mesures positives, pràctiques, contra el règim feixista de Franco i la Falange.

La mobilització dels democràtes d'arreu del món, al costat de les altres tasques d'ajut, serà un suport valuós a la lluita que menen els pobles hispànics per a anihilar l'opressió franco-falangista, impedir les maniobres reaccionàries i de capitulació, i poder recobrar un règim republicà i democràtic.

La «Comissió Catalana de Relacions ha publicat una carta adreçada a la premsa de Caracas en la qual, entre altres coses, diu:

«Exhortem totes les consciències democràtiques a adreçar-se al Consell de Seguretat de l'O.N.U. per demanar-li que doni per acabat el termini raonable que va establir l'Assemblea general, i prengui les mesures necessàries que ajudin a acabar amb el règim de terror franquista i els seus crims.»

Una altra carta, redactada en termes semblants fou adreçada al Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

«El passat dia 12 de juny tingué lloc a Pamiers un míting de protesta contra el terror franquista en el qual prengueren part, a més dels Partits i Organitzacions antifeixistes espanyoles, representants del P.C.F., C.G.T., U.F.F., F.T.P.E. i P. S. (S.F.I.O.).

S'adoptaren resolucions de condemna contra el terror franquista i es demanà la ruptura de tota mena de relacions amb el règim franquista per ajudar a la lluita dels pobles hispànics.

Signades per espanyols de totes les ideologies i ciutadans francesos s'han adreçat unes cinc mil lletres al secretari general de l'O.N.U. en les quals es demana que es doni per acabat el termini prudencial acordat per l'Assemblea general i es prenguin mesures que ajudin el nostre poble en la seva lluita.

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 109. Preu 5 fr. - 11 de juliol del 1947-Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. Paris XIX

EL REFERENDUM FRANQUISTA

EL POBLE HA RESPONST AMB L'ABSTENCIO EN MASSA

Incidents a San Sebastian, Ciudad Real i Pontevedra

Franco, com tots els despotes, ha volgut provar també que «és el poble amb ell» i així que s'ha organitzat el referèndum de diumenge dia 6, una farsa sagnant que deixa petites totes les dels seus predecessors en la mania de fer-se votar adhesions en les quals no creu ni el propi tirador. Amb tot, el bot de dels pobles hispànics pot apuntar-se el resultat del seu referèndum, puix que, malgrat tot l'aparell policíac, les pressions, les amenaces de retallada de salaris, les multes i les mil formes de coacció posades en joc per la Falange al costat d'una propaganda cridanera, el tret li ha sortit per la culata. El nostre poble no ha votat. El nostre poble, en general, s'ha abtingut, ha aprofitat més que mai aquest diumenge per anar-se'n a la muntanya o als banyos, no s'ha prestat a la sinistra comèdia amb la qual Franco volia impressionar l'exterior gràcies a unes muntanyes de vots que en realitat no fan més bullo que el paper en el qual ha redactat la seva ridícula llei de Successió.

No cal dir, però, que Franco és el regent d'un regne que ell mateix s'ha fet a mida i que s'ha investit de la prerrogativa de nomenar-ne l'hereu fins i tot en la persona del fill de la seva noia el dia que la casi amb un príncep dels que estan en vaga per Europa. Es capaç d'això, de la mateixa manera que s'ha escrit la llei de Successió i se l'ha fet aprovar per les seves Corts, tan divertides, tan «legals» i tan «populares» com el referèndum de diumenge passat.

Aquesta darrera comèdia, la més grotesca del règim que Franco presideix amb la pretensió de presidir-lo fins que es mori i de donar-lo en herència a la família, no aporta cap element nou al drama dels pobles hispànics, a no ésser que, una vegada més, els nostres pobles, amb l'immensa abstenció i amb els incidents registrats a i la del territori peninsular, han com els de San Sebastian, Ciudad Real o Pontevedra, manifestat un altre cop, perquè el món acabi d'assabentar-se'n, que avorint-se Franco, que lluiten per establar-lo, que no s'atindran a cap bruta maniobra de les que es conjunten pels despaxos de la City i de Wall Street. Els nostres pobles han demostrat una vegada més que no són mesells.

REFERENDUM

Barcelona, Madrid, Bilbao i altres grans ciutats d'Espanya, segons la premsa internacional, han registrat abstencions en massa, abstencions que de moment no podem precisar-ne la xifra a l'hora de tancar aquesta edició, però que són ja de tant volum que els propis organitzadors de la barreja caricaturesca de consulta popular estan «que bufen davant» el seu resultat.

REFERENDUM

Els que l'inflen

«El nostre poble no ha votat, sinó que, d'acord a les instruccions rebudes del Govern de la República, dels Governos de les regions autònomes de Catalunya i d'Euzkadi i del P.S.U. de C. i del P.C. d'E., ha sabotejat tant com ha pogut una consulta que de cara a l'interior constituïa un escarri escandalós a la dignitat d'un poble que, com el nostre, està sotmes al règim terrorista més brutal de la història, l'únic règim nazi-feixista subsistent al món després de la desfeta hitleriana.»

Barcelona, Madrid, Bilbao i altres grans ciutats d'Espanya, segons la premsa internacional, han registrat abstencions en massa, abstencions que de moment no podem precisar-ne la xifra a l'hora de tancar aquesta edició, però que són ja de tant volum que els propis organitzadors de la barreja caricaturesca de consulta popular estan «que bufen davant» el seu resultat.

S'ha constituït un Comitè de lluita contra el terror amb la participació del P.C.E., P.S.U. de Catalunya, P.S.O.E., U.G.T., I.S.U., F.E.R.E.F., U.M.E. i Solidaritat Espanyola.

(Passa a la pàg. 2.)

ENTORN DE LA RESOLUCIO DE LA F. S. M.

per JOSEP MOIX secretari general de la U. G. T. de Catalunya

«LS socialistes de l'anomenat grup de Tolosa han manifestat que «una vegada més han estat defraudats, perquè, en lloc d'acordar el bloqueig econòmic, la resolució de la F.S.M. diu que té la ferma opinió que si els Governos, per llur passivitat, per nos ajornaments, tractessin de retardar encara una decisió que l'opinió democràtica espera impaciente... aquests Governos carregarien davant la Història i la Humanitat amb la responsabilitat...»

I afegiren: «quan ja estem cansats de saber que tant el fum —desferent als Governos— la història i la humanitat per més majestoses que els pomen. Com més autoritat tindria la F.S.M. i nosaltres per a imprecuar els egoïsmes indiferents, si l'exemple el donés la classe treballadora.»

«Com es pot veure, la principal causa de la descepció soferta per aquest grup és la manca d'exemple que ha donat la classe treballadora.»

Aquesta conclusió és una veritable calamitat contra el moviment sindical mundial. Els treballadors de tot el món i, especialment, els afiliats a les Centrals de la F.S.M., han donat abundantment proves de la simpatia per la lluita del poble espanyol i de solidaritat per la seva classe obrera. Aquesta injusta acusació contra la classe treballadora és un atac ben poc dissimulat a la F.S.M.

Els socialistes de Tolosa és evident que no desconeixen pas les activitats que, en el curt temps de la seva existència, ha realitzat la F.S.M. Tal com justament diu la resolució aprovada pel Consell General sobre l'informe d'activitat, la F.S.M.

«neixen el que segueix dient la resolució de la F.S.M., o sigui: «que després d'acabada la guerra, la reacció —ultra el cas d'Espanya— ha fet un cert avenç a Grècia, Xina, Iran i al Brasil, per a donar alguns exemples, on els Sindicats han estat dissolts, els dirigents empresonats o perseguits i suprimits els drets dels treballadors. Per altra part, a l'Àfrica del Sud i els Estats Units, la reacció cerca d'afèblir o destruir el moviment sindical i imposa als treballadors règims lleis antiboereres; que arreu, les forces del capitalisme s'esforcen per trencar la unitat de la classe

obra, de dividir i afèblir les seves forces i de destruir la seva potència política.»

«En aquestes circumstàncies, la F.S.M. té la pesada responsabilitat, vers tots aquells que en el món estimen la pau i la llibertat, d'intensificar llurs esforços i de reforçar llur eficàcia. Ha de mobilitzar totes les organitzacions afiliades i guiar-les en la lluita contra les activitats reaccionàries i els fonamentadors d'una nova guerra; ha d'intensificar la lluita contra el feixisme sota totes les formes arreu on es manifesti. Ha de prendre mesures encara més fermes i precises

EL POBLE DE CATALUNYA en sabotejar el referèndum HA ESCOLTAT LA CRIDA DEL GOVERN

La setmana passada, pocs dies abans de la farsa del referèndum franquista, el Govern de Catalunya va radiar la nota que publiquem a continuació:

«En aquests dies que precedeixen la celebració del referèndum de l'anomenada llei de Successió, quan la intensitat i la impudència de la campanya feta tan sols al servei del franquisme confirma abastament la finalitat de propaganda d'aquesta farsa política i el seu caràcter completament antidemocràtic, el Govern de Catalunya, recolzant la posició ja fixada en nom seu pel President de la Generalitat, insisteix a demanar al poble català que s'abstingui, que no es presti, ni indirectament, a res que pugui representar col·laboració al referèndum ni reconeixement del dret del règim a organitzar-lo.

Cap altra no podrà ésser pacífica a prendre per tot català i democràcia. I més avui, després d'haver volgut fer servir igualment el viatge del dictador a Catalunya com a motiu de propaganda. Els catalans han de recollir el repte i redreçar-se a l'front. Catalunya, que es caracteritza per les manifestacions d'entusiasme civí, en les hores de veritable consulta a la voluntat popular, ha de palesar ara com tots els catalans, sense diferències d'ideologies o de matisos, responent a aquesta maniobra antidemocràtica amb una digna actitud de condemna i menyspreu, d'intensificació de la lluita i de la resistència.

El Govern de Catalunya espera que l'actitud solidària que ens agerminem tots en aquesta hora tindrà el sentit d'un gest patriòtic comú que assenyali el camí del redreçament nacional i democràtic.»

Els guerrillers, ajudats pels pagesos, s'oposen a les requisés

Al mateix temps que s'està efectuant la collita, els guerrillers multipliquen llurs accions per impedir que aquesta sigui requisada al poble pels lladres falangistes de les Juntes de Defensa i altres serveis d'ajut. En aquestes accions, els pagesos ajuden els guerrillers, ja que comprenen que aquesta defensen llurs interessos i lluiten per la causa del poble.

Un cas molt significatiu és el que ha ocorregut fa poc a la província de Màlaga. Un grup de guerrillers es va presentar al cortijos Herriera de San Arcadio, propietat de José Luis Machuca, i el comminaren a que amagués a les comissions franquistes el blat que acabava de collir i de vendre'l directament al poble. Aquest subjecte, que és un recalitrant a aquesta justa petició, sinó que va amenaçar els guerrillers.

Un dels possos del propietari va avisar la guàrdia civil, mentre que uns quants més, junt amb el propietari, van començar a disparar contra els guerrillers i es va produir un nòrdit troteig. Al soroll de les descarregues, va acudir un nombrós grup de pagesos que, una vegada assabentats del que succeïa es van unir als guerrillers i van assaltar «el cortijos». En el combat va resultar greument ferit el propietari, el qual va morir poc després.

En vista que l'arribada de la guàrdia civil impedia que els pagesos portessin la collita al poble hi van calar foc al cortijos: «Amb aquest blat lluitem per a fer negoci i s'engreixaran els lladres de Provenients.»

Tot seguit els pagesos i els guerrillers es van retirar i l'incendi va durar fins el dia següent.

Provocacions i terrorisme falangista

En la seva dèria d'escalfar la resistència popular que ofega el seu règim, Franco no s'atura, davant de cap crim. El terror i la provocació van junts. Aquests darrers dies, Amèrica ha estat testimoni de diversos assassinats perpetrats per la guàrdia civil i la policia i grups de falangistes armats, com a resultat d'una provocació organitzada per un confident de la guàrdia civil.

Durant la nit del 21 al 22 de juny, un grup de persones intentaren fugir d'Espanya utilitzant un vaixell que sortia cap a Oran. El motor del vaixell s'espatllà sospitosament poc després de navegar i van haver de tornar a terra, on ja els esperen la guàrdia civil i el confident que havia organitzat la fugida amb ajuda deliberada i intenció de fer caure els fugitius en un parany per assassinar-los impunement.

Prop de la ciutat d'Almeria, el dia 23 de juny fou agredit a tres el cotxe ocupat pels germans José Ricardo i Juan José Jurado Torres, els zofers i un altre patriota, per una parella de guàrdies civils que estava a l'aguait per realitzar aquest crim. Als primers tres varen caure morts els germans Jurado Torres i el zofers que conduïa el cotxe. El quart ocupant respongué l'agressió i va poder matar els dos guàrdies civils i fugir del parany.

L'endemà, dia 24, a les 7 del vespre, forts contingents de guàrdia civil, policia i falangistes armats volterren la casa anomenada «Ronda», la casa situada al número 123 del carrer de Múrcia i una altra del mateix carrer en les quals estaven reunits grups de politistes. Les forces repressives prengueren part de la lluita amb armes pesades, assassinant gairebé tots els ocupants i detingueren els altres. Entre els assassinats es coneixen els noms de Juan Nieto Martínez, Andrés Camacho, Enrique Beltran i Juan Alonso Sáez.

«Els patriotes que es trobaven reunits a la casa «Ronda» es defenstran contra l'assalt de la guàrdia civil amb gran valor. Entre els botzins falangistes hi va haver alguns baixes, entre elles la del jove patriota, Pedro de la Comandància d'Almeria, Pedro Marios Carriondo, ceebre botz de patriotes odiat per tot el poble i que fou el que organitzà la provocació. També fou mort el confident que havia preparat la provocació.»

Aquesta provocació franquista, organitzada per assassinar sobre el terreny els patriotes detinguts, d'acord amb les ordres donades a les forces armades en la circular de la Direcció General de Seguretat de Franco i del seu parlat ja en números anteriors, forma part de la campanya de terror que el franquisme porta a cap en aquest moment.

A Barcelona han estat detinguts aquests darrers dies 163 patriotes per reparar propaganda antifranquista contra el franquisme. Aquestes noves detencions han d'ajuntar-se a les ja fetes efectuades amb motiu del viatge de Franco a Barcelona i que segueixen en peu.

A Barcelona i Madrid, continuen els preparatius per nuir la farsa del procés contra els patriotes Angel Carrero i Agustín Zorra, als quals Franco té interès a assassinar.

Arreu del món, la mobilització contra el terror ha d'amplificar-se més i més. Les resolucions de condemna i denunciatòries del franquisme han de ploure a l'O. N. U. per demanar que el Consell de Seguretat i l'Assemblea General prenguin mesures encaminades a ajudar els pobles hispànics a desmantellar-se de Franco i del seu règim, ja que el termini prudencial que fixa la darrera Assemblea General de les Nacions Unides ha expirat.

Les forces democràtiques d'arreu del món han de mobilitzar-se per delatar la mà de l'assassí Franco, perquè acabi el terror, perquè siguin alliberats els milers i milers d'empresonats, perquè els pobles hispànics puguin enderrocar el règim terrorista que els esclavitud i condicions antidemocràtica en la qual puguin viure en pau.

DIUMENGE DIA 20 DE JULIOL
GRAN CONCENTRACIO OBRERA, REPUBLICANA I ANTIFRANQUISTA
AL "PARC DES SPORTS" DE TOLOSA
PARLARA:
Dolores IBARRURI
L'acte serà presidit per Vicente URIBE

DIUMENGE DIA 27 DE JULIOL
GRAN ACTE PUBLIC A PERPINYA
FARA US DE LA PARULA:
Joan COMORERA
Secretari general del P. S. U. de C.

EL PLA MARSHALL LA CONFERENCIA DE PARIS BEVIN HA PERDUT ELS MONOPOLISTES... però no per atacar Franco

La U. R. S. S., defensora del dret dels pobles i de la democràcia

però no per atacar Franco

El dia 27 de juny va començar a París la Conferència dels ministres d'Afers estrangers de la Unió Soviètica, França i Gran Bretanya...

La posició de Bevin En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

UNA de les característiques més prenent d'un home d'Estat és la sang freda i la serenitat amb la qual analitza una situació determinada...

a la concepció churchilliana a la qual resta fidel. En aquest aspecte, hem de recordar que en una ocasió, a la Cambra dels Comuns, va entaular-se el següent diàleg...

El discurs de Marshall El dia 5 de juny a la Universitat de Harvard el general Marshall va pronunciar un discurs en el qual adreçant-se als països d'Europa, els incitava a organitzar-se...

La Conferència de París El dia 27 de juny va començar la Conferència de París. Durant sis dies, els ministres Molotov, Bidault i Bevin van estudiar el pla Marshall...

Bevin ha volgut justificar-se davant els seus amos i els ha dit que no es considera batut i que podria continuar amb la seva política...

El més frapant en els mots de Bevin és l'abandonament absolut de la principal bandera marxista: la condemna del "materialisme històric"...

Una bona declaració de MOLOTOV

Les proposicions de la U.R.S.S. foren ratificades en la sessió del darrer dia, en una brillant declaració del ministre d'Afers estrangers soviètic...

La posició de Molotov Per la seva part, el ministre soviètic va defensar les següents proposicions: 1) Establir les necessitats dels països europeus d'acord amb l'ajut nordamericà...

Conclusions Exposats els diferents aspectes de la Conferència de París, nosaltres volem treure algunes conclusions: a) El pla Marshall té un caràcter eminentment polític...

El poble grec, que sofreix l'opressió i la intervenció estrangera, lluita incansablement per l'alliberament del seu país.

Contradiccions entre els dirigents dels E.E.U.U.

El pla Marshall va provocar gran entusiasme i comentaris. Fou, també, un motiu perquè es manifestessin públicament serioses contradiccions entre els dirigents nord-americans...

La democràcia mundial contra el franquisme

La democràcia mundial contra el franquisme GRAN BRETANYA Una manifestació a Londres El Comitè de Londres del Partit Comunista Britànic va organitzar diumenge passat una manifestació davant l'Ambaixada franquista...

EL SALVADOR

El Govern del Salvador va anunciar el 19 de juny que havia decidit retirar el cap de la missió diplomàtica a Espanya. L'anunci diu textualment: "El Govern del Salvador, sense abandonar els principis del dret internacional defensats ja al seu dia, cedint als propòsits de cooperar amb l'O.N.U., la finalitat de la qual és de mantenir la pau i la seguretat internacional, ha decidit retirar el seu cap de la missió diplomàtica a Espanya..."

EL CINISME I LA BAIXESA DEL FEIXISTA TSALDARIS

El poble grec, que sofreix l'opressió i la intervenció estrangera, lluita incansablement per l'alliberament del seu país.

Bevin accepta el Pla... Invitació a la U.R.S.S.

Malgrat que en el Congrés Laborista de Ginebra va posar-se de relleu una certa tendència contrària a supeditar, per mitjà de prestes, la Gran Bretanya als Estats Units, Ernest Bevin va acceptar amb entusiasme l'ofertor de Marshall i va proposar a França de discutir-lo conjuntament...

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

La posició de Molotov

Per la seva part, el ministre soviètic va defensar les següents proposicions: 1) Establir les necessitats dels països europeus d'acord amb l'ajut nordamericà...

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

Una bona declaració de MOLOTOV

Les proposicions de la U.R.S.S. foren ratificades en la sessió del darrer dia, en una brillant declaració del ministre d'Afers estrangers soviètic...

La posició de Molotov

Per la seva part, el ministre soviètic va defensar les següents proposicions: 1) Establir les necessitats dels països europeus d'acord amb l'ajut nordamericà...

Conclusions

Exposats els diferents aspectes de la Conferència de París, nosaltres volem treure algunes conclusions: a) El pla Marshall té un caràcter eminentment polític...

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

Bevin accepta el Pla... Invitació a la U.R.S.S.

Malgrat que en el Congrés Laborista de Ginebra va posar-se de relleu una certa tendència contrària a supeditar, per mitjà de prestes, la Gran Bretanya als Estats Units, Ernest Bevin va acceptar amb entusiasme l'ofertor de Marshall i va proposar a França de discutir-lo conjuntament...

La democràcia mundial contra el franquisme

La democràcia mundial contra el franquisme GRAN BRETANYA Una manifestació a Londres El Comitè de Londres del Partit Comunista Britànic va organitzar diumenge passat una manifestació davant l'Ambaixada franquista...

EL SALVADOR

El Govern del Salvador va anunciar el 19 de juny que havia decidit retirar el cap de la missió diplomàtica a Espanya. L'anunci diu textualment: "El Govern del Salvador, sense abandonar els principis del dret internacional defensats ja al seu dia, cedint als propòsits de cooperar amb l'O.N.U., la finalitat de la qual és de mantenir la pau i la seguretat internacional, ha decidit retirar el seu cap de la missió diplomàtica a Espanya..."

EL CINISME I LA BAIXESA DEL FEIXISTA TSALDARIS

El poble grec, que sofreix l'opressió i la intervenció estrangera, lluita incansablement per l'alliberament del seu país.

Bevin accepta el Pla... Invitació a la U.R.S.S.

Malgrat que en el Congrés Laborista de Ginebra va posar-se de relleu una certa tendència contrària a supeditar, per mitjà de prestes, la Gran Bretanya als Estats Units, Ernest Bevin va acceptar amb entusiasme l'ofertor de Marshall i va proposar a França de discutir-lo conjuntament...

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

La posició de Molotov

Per la seva part, el ministre soviètic va defensar les següents proposicions: 1) Establir les necessitats dels països europeus d'acord amb l'ajut nordamericà...

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preannunciar: 1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa...

LA POLITICA DELS SOCIALDEMOCRATES DE DRETA

campions de la unitat del moviment obrer i de les forces democràtiques en tant que condició indispensable de la lluita contra la reacció, els comunistes han posat la creació d'un bloc dels partits antifeixistes, de lluitar per la victòria d'aquest bloc en les eleccions i de formar Govern de coalició. En molts països, i en primer lloc, a Polònia i Euzkadi, a Romania i Iugoslàvia, a Bulgària i Hongria, els partits socialdemocràtics, així com els partits pagesos, s'han llançat per aquest camí i col·laboren activament amb els comunistes. En tots aquests països estan en vies de realitzar les reformes democràtiques de la més alta importància. La història del desenvolupament d'aquests països dona carta d'una nova prova de la força vital d'aquesta unitat dels partits comunistes, socialdemocràtics, pagesos i de certs altres de caràcter democràtic, ensems que del seu beneficiós efecte per als pobles d'aquests països i per a la consolidació de la pau.

La traïció del reformisme PERO JOU LLUORS que va aparèixer en escena el reformisme socialdemocràtic. Fets els seus esforços i la seva activitat tendien a un sol objectiu: protegir el món contra el triomf de la Revolució i preservar els fonaments del capitalisme monopolista.

La humanitat i, en primer lloc, la classe obrera, ha pagat un preu terrible per aquesta era del reformisme socialdemocràtic.

La classe obrera és l'única capaç de salvar les dificultats econòmiques

No ocorre pas així en d'altres països

La traïció del reformisme

La humanitat i, en primer lloc, la classe obrera, ha pagat un preu terrible per aquesta era del reformisme socialdemocràtic.

La classe obrera és l'única capaç de salvar les dificultats econòmiques

La vitalitat de les forces democràtiques

La traïció del reformisme

La humanitat i, en primer lloc, la classe obrera, ha pagat un preu terrible per aquesta era del reformisme socialdemocràtic.

La classe obrera és l'única capaç de salvar les dificultats econòmiques

Ministerio de Cultura 2005

PROPAGANDA MONARQUICA entre els militars

El monarquisme ha emprat una forta campanya de propaganda...

Per les casernes circulen fullets demanant als militars que s'adhereixin al moviment monàrquic...

«Estimo convencido de que la persona del pretendent, como legitimo heredero del trono...»

«Es clar, un rei per dotze dies, cap de l'exercit, «amo» dels espanyols...»

«Per als pretorians, tot al llarg de la història, el poble no ha comptat mai...»

EL VIATGE DE LA CUPLETISTA PERON

FRANCO HA GASTAT una fortuna per res

El viatge de l'ex-cupletista Eva Duarte de Peron ha estat d'allò més divertit, sobretot a Andalusia...

Per si Franco volia infondre una esperança impossible a base del viatge de la tal Eva, vet aci que la pròpia premsa peronista s'encarrega d'igualar el mam de l'entusiasme franquista...

«El viatge de doña Maria Eva Duarte de Peron no tiene ningun caracter oficial. Esto ha sido especificado debidamente...»

«La visita a España de la señora del presidente ha tomado una importancia que sobrepasa los limites de una excursión...»

PERON COBRA EL SEU AJUT A FRANCO

Quan la signatura de l'acord comercial entre Argentina i l'Espanya de Franco, ja vam denunciar que les seves clausules eren altament perjudicials...

Audàcia nordamericana a Espanya PISOS PER ALS MILIONARIS i coves per als treballadors

A l'Espanya de Franco, cada setmana que passa és un pas cap a la total supeditació al capital monopolista anglo-americà...

Com es veu, la clau del secret comercial amb els Estats Units consisteix en la devaluació de la pesseta...

que no serà inclosa en el pla d'ajut nordamericà a Europa. Sabem que, en una o altra forma, l'interès dels monopolistes nordamericans està a aguantar Franco al Poder...

Hem parlat sovint de les immoralitats existents en la construcció de cases a l'Espanya franquista...

D'una o altra forma, construint pisos per a milionaris o per a gent acomodada, barraques o amuntegats en vivendes velles habilitades...

Estraperlo macabre

Llegim a «Arriba» del 20 de juny: «Se ha suicidado nuevamente en la Península el materialista...»

Tot això serveix d'introducció a un comentari d'un tal Puck que es lamenta que els cementiris siguin cada dia més lluny de Madrid...

«Es, segons el comentarista, la manifestació de la vida d'un país cada cop més rosegat per un «atroz materialismo»...»

VENEZUELA

Expulsió de dos espies franquistes

El Govern de Caracas ha expulsat del seu territori els subjectes Juan Rodriguez de Cortazar i Antonio Espinosa...

ALLO QUE DIU I ALLO QUE CALLA DE BARCELONA

el senyor Allen Raymond

El corresponsal del «New York Herald Tribune» a Barcelona, el dia 15 de juny proposat s'entretenia a presentar, a la seva manera, la situació de Catalunya...

de Franco, a endogalar els pobles hispànics. Ens trobem, doncs, que allò que el senyor Raymond sembla interessat a presentar com una expressió de la prosperitat de Barcelona...

Del nivell de vida de la nostra classe obrera i del nostre poble ens en dona la mida el propi periodista corresponsal del «New York Herald Tribune»...

Amb tot, però, és curiós de llegir les llistes de subscripcions que publicuen la «Ayuda a Alemanya»...

El procés de cinc dirigents socialistes

Un comentari de l'«Observer»

Còpia del «The Observer», periòdic conservador britànic: «El Comitè Executiu del Partit Socialista a l'interior d'Espanya, format pel senyor Vicente Forche i quatre membres més...»

«Els monarquistes volen guanyar-se l'exercit, és a dir els seus caps militars per tal de substituir —el moment vingut— Franco pel pretendent don Juan...»

LA POLITICA DELS SOCIALDEMOCRATES DE DRETA

Redacció del «Manchester Guardian», del 24 d'abril del 1946. Però el treball d'excissió no ha fet més que accentuar-se després. Del 1944 al 1946, sota la iniciativa del Comitè d'Executiu del Partit Treballista s'han celebrat quatre Conferències internacionals de la socialdemocràcia...

«L'obra nefasta del treballisme de dreta EN els partits socialistes d'Europa, la política d'excissió del moviment obrer és l'obra dels adherits als mitjans treballistes de dreta: Leon Blum, Daniel Mayer i llurs amics a França, de Broekere i els altres vells dirigents socialdemocràtics a Bèlgica, Schaefer i Pollack a Àustria, Trammell a Noruega, els deixebles de Stauning a Dinamarca, Schumacher a Alemanya i Saragat a Itàlia (1)»

«Els objectius dels viatjants d'excissionisme NOVAMENT, la direcció del Partit Treballista presta una atenció especial als països de la nova democràcia i emés de Londres a Tientsin, colòmbia o a Romania, delegacions i més delegacions dels mateixos propòsits excissionistes dels altres viatjants que han tingut lloc a Europa occidental aquest dos darrers anys...»

«Una tàctica de repressió que pot tenir funestes conseqüències NO és solament en els països colonials que el terror ha estat desfermat contra els representants del moviment obrer, només perquè lluiten pel interès dels obrers i dels treballadors en general, però la democràcia contra la reacció i perquè molts d'ells pertanyen als partits comunistes...»

«A la zona britànica d'Àustria, les autoritats d'ocupació presenten llurs proteccions reaccionàries notoris i als botxins fascistes que hauran fugit davant la ira de llurs pobles, mentre que els demòcrates i els comunistes més que ningú, són objecte de represàlies...»

«A la zona britànica d'Àustria, les autoritats d'ocupació presenten llurs proteccions reaccionàries notoris i als botxins fascistes que hauran fugit davant la ira de llurs pobles, mentre que els demòcrates i els comunistes més que ningú, són objecte de represàlies...»